30/01/2021

Πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως: “Δεμένη” με τη ζωή της Καρδίτσας

/ Επικαιρότητα

Μέχρι τις αρχές του Μεσοπολέμου στο χώρο αυτό πραγματοποιούταν το ζωοπάζαρο της εβδομαδιαίας αγοράς, η οποία καταλάμβανε ολόκληρο το κέντρο της πόλης της Καρδίτσας. Η αρχική εμπορική χρήση της δικαιολογεί και την ονομασία της «Πλατεία Ερμού» από το 1891.

Γύρω από την πλατεία υπήρχαν τα μεγαλοπρεπή νεοκλασικά του βουλευτή Μαλλιόπουλου, του δικηγόρου Παπαλόπουλου και το μέγαρο του βουλευτή Καζαμπάκα. Στο τελευταίο κατέλυσε ο στρατηγός Σούτσος, με την είσοδο του ελληνικού στρατού στην πόλη τον Αύγουστο του 1881 και εγκαταστάθηκαν οι τουρκικές αρχές κατοχής το 1897-98.

Πρόκειται για την πλατεία «Εθνικής Αντιστάσεως» («Πλατεία Δικαστηρίων») στην Καρδίτσα, η οποία είναι «δεμένη» με τη ζωή και εξέλιξη της πόλης, όπως και η πλατεία «Ελευθερίας». Είναι στοιχεία της Φωτεινής Λέκκα, Δρ. Ιστορίας, και επιστημονικής υπεύθυνης του μουσείου της πόλης τη Καρδίτσας, που περιλαμβάνονται σε οδηγό της πρώην νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Καρδίτσας. Σε αυτή, όπως δηλώνει η ίδια στο Αθηναϊκό – Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων,

διαδραματίστηκαν τα πιο σημαντικά ιστορικά γεγονότα μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλίας το 1881, ενώ ως χώρος δημοσίων θεαμάτων και πολλών εκδηλώσεων λειτούργησε προς ευχαρίστηση χιλιάδων πολιτών της περιοχής.

Και εξηγεί: «Η περιοχή συγκέντρωνε τις σημαντικότερες δημόσιες λειτουργίες της πόλης. Στα δυτικά – πίσω από το σημερινό δικαστικό μέγαρο – στεγάζονταν κατά καιρούς το δημαρχείο και η εισαγγελία, στην προέκταση της οδού Πλαστήρα βρίσκονταν το φρουραρχείο και οι φυλακές, στη θέση του σημερινού δημαρχείου τα δημοτικά λουτρά – τα πρώτα σε θεσσαλική πόλη – από το 1901 και δυτικότερα η χωροφυλακή.

Στη δεκαετία του ’20, ο εμπορικός χαρακτήρας της πλατείας είχε ατονήσει και ο χώρος μπροστά στις φυλακές, με τον βρώμικο αυλακά, μετατράπηκε σε εστία μόλυνσης. Στα τέλη της ίδιας δεκαετίας η επιχωμάτωση του αυλακά και η κατασκευή χαλικοστρωμένων πεζοδρομίων της προσέδωσαν πολιτισμένη όψη. **Οι επεμβάσεις που διαμόρφωσαν τον σημερινό χαρακτήρα της συνδέονται με το όνομα του Μητροπολίτη Ιεζεκιήλ, μιας από τις σημαντικότερες ιστορικές φυσιογνωμίες της Καρδίτσας».**

Το 1924, σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, «η οικία Μαλλιόπουλου μετατράπηκε σε επισκοπικό μέγαρο, διατηρώντας τον εκλεκτικιστικό χαρακτήρα της και μια δεκαετία αργότερα, στη θέση του οικοπέδου της Λαϊκής Βιβλιοθήκης “Η Αθηνά”, το οποίο εξαγόρασε το Ελληνικό Δημόσιο, θεμελιώθηκε το δικαστικό μέγαρο, ένα τυπικό δείγμα δημόσιας αρχιτεκτονικής της δεκαετίας του ’30, με έντονες νεοκλασικές επιρροές».

Για να καταλήξει η κ. Λέκκα, τονίζοντας: «Η έκτακτη φορολογία του “μεγαρόσημου” δεν εξασφάλισε τελικά τη χρηματοδότηση για την άμεση αποπεράτωση του και η συγκυρία του πολέμου μετέθεσε την έναρξη της λειτουργίας του το 1954. Η ονοματοθεσία της πλατείας ακολούθησε μεταπολεμικά την πολυκύμαντη ιστορική συγκυρία.

Προς τιμήν των Κυπρίων ηρώων “Μ. Καραολή και Ανδρ. Δημητρίου” το 1956, αναφέρει η ίδια, “Εθνικής Αντιστάσεως” μετά τη μεταπολίτευση, για να κυριαρχήσει τελικά στη συλλογική συνείδηση, σε πείσμα των κρατικών επιλογών, η ακατανίκητη εικόνα των “Δικαστηρίων”».

πηγή: ΑΠΕ – ΜΠΕ